

Casa Álamos Periódico

Número Dieciséis, 6 octubre 2008

Het rondsturen van een nieuwsbrief met daarin alleen maar slecht nieuws heeft ook één heel groot voordeel en dat is natuurlijk het feit dat de berichtgevingen daarna alleen maar beter kunnen zijn. En dat is nu gelukkig ook het geval; het is onze zestiende nieuwsbrief al weer! We hebben weer aardig wat denk en praatsessies achter de rug, de hoofden zijn weer helemaal op orde en we hebben weer plannen bedacht, openingen gezocht, mogelijkheden bekeken en gewikt en gewogen. Positief als wij zijn zien we de toekomst nog steeds helder en zonnig tegemoet en we werken ons helemaal een slag in de rondte. Waar? In ons huis in Visalibons natuurlijk!!! Omdat we kunnen begrijpen dat u nu de wenkbrauwen frons en om algehele verwarring bij onze lezers te voorkomen gaan we dus weer het een en ander aan jullie uitleggen.

Nieuwe ronde...nieuwe kansen.....

Na het wegslikken van de bittere pil van NB15 gingen we met een kladblokje aan de slag om eens te kijken wat de mogelijkheden van ons huis waren en daarbij gingen we uit van de bestaande situatie. Dat ging ongeveer op de volgende manier. Corrina: "ja maar dan wil ik nog wel een slaapkamer voor onze dochters en aanhang en ze moeten wel allemaal tegelijk kunnen komen natuurlijk. En over een paar jaar hebben we kleinkinderen dus die moeten ook ergens slapen. En wellicht willen onze ouders ook nog wel eens terugkomen dus daar nog een kamer, en hup daar ook nog eentje." Gerrit: "prima, maar dan begin je niets met één badkamer, dan kunnen we er net zo goed twee of drie bijplannen". En voor we het wisten hadden we op basis van de huidige indeling van ons huis weer een casa rural op papier gezet. We hebben tenslotte immers ruimte zat in het pand en we verbaasden ons erover dat een nieuwe en bruikbare indeling zo eenvoudig kon zijn. Het was alleen nog zaak om onze architect mee te krijgen en dus gingen we aan de slag om haar eerst maar eens te vertellen over onze vernieuwde plannen en daarna was het zaak om haar er van te overtuigen dat die plannen ook mogelijk waren. "Zet alles maar op papier en stuur alles maar op" sprak ze vlak voor ze met vakantie ging. "Als ik terug ben zal ik er naar kijken en dan neem ik wel contact met jullie op". Inmiddels is dat contact er wederom en meermalen geweest en binnenkort kunnen we bezoek in Visalibons verwachten zodat de mogelijkheden en de onmogelijkheden van de woning op een rijtje gezet kunnen worden.

Informatiepakket

En dus was het zaak om onze gedachten wederom naar onze architect door te spelen en natuurlijk spelen we ze nu ook maar direct door naar jullie. In die nieuwe plannen staan voor ons drie dingen centraal. Eén: het dak zal niet meer in zijn geheel vervangen worden en ook geen halve meter opgehoogd worden. Gerrit heeft ongeveer een week in de nok van het dak doorgebracht met digitale camera, zaklamp, kladblok en prikker om al dat hout voor Alicia in kaart te brengen en te coderen en als onze inschattingen goed zijn is ongeveer 60% - 70% van de dakbalken gewoon goed. Het moet nog wel geconfirmeerd worden allemaal maar de offerte om alles te (laten) vervangen door nieuw hout is in ieder geval door ons afgehouden en het vervangen van de slechte en missende balken is volgens ons absoluut mogelijk.

Twee: alles in het huis is gebaseerd op vier enorme opgebouwde pilaren van ongeveer 1x1 meter. Ze staan als een vierkant centraal in het huis en daarop rust werkelijk alles, niet alleen de kwadranten van het dak maar ook zijn die pilaren onderling verbonden met enorme balken en daar rusten dan weer deels de vloeren op. Ook deze pilaren moeten en kunnen naar onze mening gehandhaafd blijven. Het levert een enorme kostenbesparing op omdat we geen dure staalconstructie meer in het huis nodig zullen hebben voor het ondersteunen van de vloeren en het dak. Drie: alle bestaande en dikke binnenmuren blijven gehandhaafd. Het is weliswaar heel veel werk om ze weer "als nieuw" te krijgen (we zijn er keihard mee bezig, lees dus snel verder!) maar op die muren rusten wel alle vloeren. Deze drie drastische ingrepen moeten genoeg bezuinigingen opleveren lijkt ons en het project voor onze portemonnee weer levensvatbaar maken.

De indeling die we vervolgens binnen drie wijntjes op papier hadden was niet zo heel veel schokkend anders dan de tekeningen die we eerder voor jullie op de website hebben gepubliceerd. Onder in de woning blijft alles het zelfde en dat is en blijft op twee vertrekken na dus "onze" etage. Op de eerste etage willen we nog steeds twee gastenkamers met badkamer realiseren maar deze keer zijn de afmetingen en de indelingen daarvan gebaseerd op de bestaande muren en de eerder gememoreerde pilaren. De grootste verandering vind onder het dak op de derde verdieping plaats. Eerder hadden we daar drie kamers en drie badkamers gepland maar omdat er niet opgehoogd gaat worden verliezen we daar wat vierkante meters. We gaan dus nu terug naar twee kamers met twee badkamers maar omdat die kamers dermate groot worden en door slim van de schuine ruimtes onder het dak gebruik te maken denken we dat deze kamers makkelijk driepersoons of misschien wel vierpersoons kamers kunnen worden. En dan hebben we toch gewoon tien gasten binnen, net zoals in het originele plan. Alle bovenstaande woorden zijn met fotomateriaal en de nieuwe indeling naar de architecte gegaan en nu maar afwachten wat er van komt. Toen dat allemaal gedaan was hebben we eerst maar eens met wat vrienden, kennissen en familieleden een beetje vakantie gevierd en na het vertrek van de laatste bezoekers zijn we met vernieuwde energie aan de slag gegaan. Een beetje vooruitkijkend naar de toekomst van ons huis was het eerst eens zaak om het enorme gat in het dak provisorisch dicht te maken zodat het water er een beetje uitblijft en geen verdere schade meer kan aanrichten.

Voegen

Daarna ging de volledige aandacht naar de muren (zowel binnen als buiten) zodat die straks op een verantwoorde manier de vloeren en het dak kunnen dragen en ondersteunen. En dus is het repareren en vooral heel erg veel voegen geblazen. Meter voor meter, muur voor muur, kamer voor kamer. Het verstand op nul en de blik op oneindig want het is een enorm tijdrovende klus. Eerst verwijderen we de oude "stuclagen" en dat kan van alles zijn: lagen kalk, kalk met as, kalk met klei en as, alleen maar klei of iets anders ondefinieerbaars. Daarna is het met hamer, beitel, schroevendraaier en andersoortige scherpe voorwerpen zo diep als mogelijk alle bestaande voegen (klei, klei en nog eens klei) verwijderen. Vervolgens alles voorzichtig schoonspoelen maar niet te hard want anders spoelt het "binnenwerk" tussen de muren weg, hetgeen overigens uit niets anders dan zand bestaat. Als alles goed nat is wordt alles weer zo diep mogelijk volgeprakt met een nieuw mengsel van zand en kalk maar niet voordat we op diverse plaatsen de contactdozen en wat leidingwerk voor de elektra in de muren opgenomen hebben. Vervolgens sponzen we de geknoeiide voeg van de omliggende stenen af en na een paar uurtjes drogen borstelen we de zaak met een zachte borstel zachtjes schoon. De dag erna komen we terug met de staalborstel om de harde randen en de overtollige voeg weg te borstelen en daarna is het nog een paar dagen de zaak af en toe bevochtigen. Niet alle muren krijgen deze bewerking overigens want we hebben ook muren waarvan we weten dat we die bij de afwerking gaan afdekken met een pleisterlaag of gipsplaten. Hoewel het allemaal wat saai klinkt denken wij er heel anders over. Ten eerste komen we van alles tegen bij het verwijderen van de stuclagen. Oude openingen, oude ramen, mooie balken, hele en halve kasten en dat soort zaken en uiteraard doen we er alles aan om die in ere te herstellen en te handhaven. Maar het meest belangrijke is natuurlijk het feit dat de zaak er enorm van opknapt. En ons motto voor de komende maanden is: "elk vrij uurtje is voor het muurtje!!"

HelpX

Na veel wikken en wegen (gaan we door met ons project of niet) hebben we uiteindelijk toch maar besloten om op zoek te gaan naar hulp. Niet in de zin van subsidie of zoiets maar andersoortig; mensen die een paar uur per dag willen komen werken en met ons de handen uit de mouwen willen steken in ruil voor voeding, een warme douche, wat gezelligheid en een comfortabel bed; want tenslotte is elke arbeidsuur nu een arbeidsuur en een besparing van twintig euro of meer. Gelukkig zijn er een aantal websites waar vraag en aanbod elkaar ontmoeten en één daarvan is helpx.net waarbij de "x" staat voor "exchange". En dus werdt er door ons een hostaccount aangemaakt waarin wij uitleggen wie we zijn, wat we aan het doen zijn, wat voor mensen wij zoeken en wat daar van onze kant tegenover staat. Heel simpel uitgelegd komt het er op neer dat we vijf dagen

per week vijf uren meewerken vragen tegen kost en inwoning. Geloof het of niet, maar de account was nog niet koud aangemaakt of daar kwamen de eerste reacties. Uiteindelijk hebben die reacties nog niets opgeleverd maar geheel onverwacht besloot de hulp die al een paar weken bij Hilde aan de slag was zijn verblijf in het dorp nog even te verlengen om een weekje bij ons mee te helpen voegen. En aldus geschiedde en konden we na vijf dagen werken bijna honderd arbeidsuren afstrepen.

Dus als er meer mensen zijn die bij ons gratis een werk-vakantie willen komen vieren: op helpx zijn wij host nummer 4326 maar direct contact met ons opnemen is natuurlijk veel makkelijker. We hebben helaas maar een heel klein logeerkamertje dus veel meer dan één persoon tegelijkertijd kunnen we helaas niet huisvesten.

Verder nog de mededelingen dat de vlag van Casa Álamos inmiddels wappert op de top van de Turbón (2492 meter hoog en vlak naast de deur), onze TravelBug nog steeds ergens aan het ronddolen is op Tasmanië, het aantal door ons gevonden schatkisten inmiddels dertig is, het heel erg goed gaat met onze dochters en ook met de aanhang, het haardhout voor de winter gereed ligt en we ons opmaken voor de tweede verjaardag van Luna. En we gaan afsluiten met een aantal foto's over het eerder besproken onderwerp "voegen". Links zien jullie de situatie zoals die ooit was, rechts zien jullie hoe de muren er nu ongeveer uitzien.

Als er aanleiding toe is komen we weer in de lucht en anders...tot over een weekje of acht! Adios!!!

